

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/63/2021
Identifikačné číslo spisu: 3518202761
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:3518202761.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu S. I., trvale bytom v E., K. XXX/XX, zastúpenému JUDr. Gabrielou Kľačanovou, advokátkou v Martine, Andreja Kmeťa 28, proti žalovanej TOP Leasing s.r.o., so sídlom v Topoľčanoch, Gorkého 2019, IČO: 34 106 448, zastúpenej splnomocnenkyňou Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom v Bánovciach nad Bebravou, J. Jesenského 69, IČO: 36 789 925, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5Cpr/1/2019, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 31. marca 2021 sp. zn. 6CoPr/4/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania vo výške určenej súdom prvej inštancie.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou došlou Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom 21. augusta 2018 domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo strany žalovanej z 22. júna 2018 a náhrady mzdy v sume 1.553,58 eur. V žalobe uviedol, že u žalovanej pracoval na základe pracovnej zmluvy z 1. júna 2018 na dobu neurčitú v pozícii vedúci čerpacej stanice. Dňa 22. júna 2018 žalovaná žalobcovi doručila na pracovisku okamžité skončenie pracovného pomeru z dôvodu závažného porušenia pracovnej disciplíny, ktoré bolo vymedzené ako neoprávnené používanie bonusovej zľavovej karty č. 205 206 400 44 61, keď žalobca mal na bonusovú kartu realizovať vlastné nákupy tovarov za nákupnú cenu a ďalej ako neoprávnené vydanie bonusovej zľavovej karty č. 205 206 400 44 61, ktorú žalobca vydal tretej osobe. Pracovný pomer bol skončený podľa § 68 ods. 1 písm. b/ zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákonník práce“). Žalobca nesúhlasí so skutkovým vymedzením dôvodov pre okamžité skončenie pracovného pomeru, považuje ho za nepravdivé, navyše za nedostatočné. Žalobca nebol žalovanou poučený, ako má bonusové zľavové karty používať a nebol upozornený na akýkoľvek problém spojený s používaním takejto karty. Okamžité skončenie pracovného pomeru bolo dané po uplynutí objektívnej lehoty ustanovenej v § 68 ods. 2 Zákonníka práce.

2. Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvej inštancie“) po postúpení mu vecí ako súdu kauzálne príslušnému rozsudkom zo 16. decembra 2019 č. k. 5Cpr/1/2019-306 I. žalobu zamietol a II. žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o ich výške rozhodne samostatným uznesením. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 68 ods. 1 a 2 a § 81 písm. e/ Zákonníka práce. Vecne dôvodil, že žalobca neoprávnené používal bonusovú zľavu kartu č. 205 206 400 01 66 a neoprávnené vydal bonusovú zľavou kartu č. 205 206 400 44 61, ktorú umožnil používať tretej osobe bez vedomia a súhlasu konateľa žalovanej. Predmetné konanie žalobcu bolo závažným porušením pracovnej disciplíny a jeho zavinením spôsobil zamestnávateľovi škodu. Tiež sa žalobca dopustil porušenia zákona (§ 10 ods. 1 písm. e/ zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov). Neoprávnené konanie a opakované závažné porušenie pracovnej disciplíny bolo jednoznačne preukázané príslušnými výpismi z operácií bonusových kariet, ako aj príslušnými kamerovými záznamami z týchto operácií. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval danosť dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. K námietkam žalobcu súd prvej inštancie uviedol, že nepochybne bolo zistené, že došlo k prechodu práv a povinností na žalovanú z pôvodného zamestnávateľa žalobcu a to na základe nájomnej zmluvy z 5. marca 2018. Žalovaný používal kartu v rozpore s pokynmi zamestnávateľa, o čom sa dozvedel prostredníctvom e-mailu z 23. mája 2018 od správcu pokladničného systému. Lehota dvoch mesiacov na okamžité skončenie pracovného pomeru z 22. júna 2018 bola zachovaná, keďže žalobca naposledy používal kartu 19. júna 2018. Súd prvej inštancie uviedol, že okamžité skončenie pracovného pomeru bolo urobené písomne, bolo doručené žalobcovi v stanovenej lehote a boli v ňom skutkovo vymedzené dôvody tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými dôvodmi na okamžité skončenie pracovného pomeru. Žalovaná predložila súdu internú smernicu č. 1/2018 (ďalej len „smernica“), ktorá obsahuje pravidlá používania vernostných kariet. Žalobca svojím podpisom potvrdil, že bol oboznámený s touto smernicou. Tvrdenie žalobcu o tom, že nebol upovedomený o spôsobe nakladania s kartou, bolo vyvrátené vykonaným dokazovaním. Žalobca sa za obdobie od 28. januára 2015 do 29. mája 2018 obohatil na úkor žalovanej o sumu 3.870,38 eur a od 20. mája 2018 do 21. júna 2018 o sumu 125,33 eur. Žalobca v konaní nepreukázal, že na takéto konanie mal súhlas žalovanej a musel si byť vedomý porušenia povinností zamestnanca a poškodzovania oprávnených záujmov zamestnávateľa. Na základe uvedeného nepovažoval žalobu za dôvodnú. Rozhodnutie o trovách konania bolo odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zákonov (ďalej tiež len „C. s. p.“) a vecne úspechom žalovanej v konaní v plnom rozsahu.

3. Krajský súd v Nitre (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 31. marca 2021 sp. zn. 6CoPr/4/2020 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie odôvodnil jeho vecnou správnosťou s tým, že s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie sa plne stotožnil a odkázal na ne. K odvolacím námietkam žalobcu uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie vecí, vykonal dokazovanie (námietku nezákonného dôkazu považoval za nedôvodnú), ktoré vyhodnotil v súlade s § 191 a nasl. C. s. p. a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom (aj pokiaľ ide o vymedzenie dôvodu okamžitého skončenia pracovného pomeru, lehoty na jeho uplatnenie). Okamžité skončenie pracovného pomeru spĺňa všetky formálne náležitosti, bolo urobené písomne, obsahuje údaj komu bolo adresované, bolo datované, podpísané na to oprávnenou osobou, bolo v stanovenej lehote žalobcovi doručené a boli v ňom skutkové dôvody vymedzené tak, aby ich nebolo možné zameniť s inými dôvodmi na okamžité skončenie pracovného pomeru. Závažné porušenie pracovnej disciplíny bolo v konaní nepochybne preukázané. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám. Čo sa týka námietky, že Okresný súd Topoľčany nebol na prejednanie a rozhodnutie danej veci príslušný, odvolací súd uviedol, že nakoľko žalovaná má sídlo v obvode Krajského súdu v Nitre, miestne a kauzálne príslušným súdom bol Okresný súd Topoľčany. K námietke nesplnenia si poučovacej povinnosti v súlade s § 318 C. s. p. súdom prvej inštancie odvolací súd uviedol, že žaloba bola podaná na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, ktorý si túto zákonnú povinnosť splnil v poučení z 30. augusta 2018 a právne účinky spojené s podaním žaloby zostávajú zachované aj pri postúpení sporu. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania bolo

odôvodnené právne ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C. s. p., vecne úspechom žalovanej v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Dovolanie odôvodnil ust. § 420 písm. f/ C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces). Navrhol zrušenie rozsudkov nižších súdov a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s uložením povinnosti postúpiť vec Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom. Žalobca uviedol, že Okresný súd Topoľčany nebol príslušným súdom, neboli dodržané ust. § 19 písm. a/ (popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má žalovaný miesto výkonu práce podľa pracovnej zmluvy) a § 23 písm. c/ C. s. p. V danej veci ide o individuálny pracovnoprávny spor a ust. § 19 C. s. p. umožňuje žalobcovi vybrať si miestne príslušný súd. Právo výberu je dané jedine a výlučne žalobcovi a patrí mu do okamihu podania žaloby. Príslušným súdom v danej veci bol Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (zákonnou sudkyňou bola JUDr. Júlia Prikrylová), na ktorý podal žalobca žalobu, pretože mal možnosť výberu, keď podľa pracovnej zmluvy miesto výkonu práce bolo v Handlovej. Spor nemal byť postúpený Okresnému súdu Topoľčany. Ďalej dodal, že individuality pri pracovnoprávných sporoch sú špecifikované v § 316 a nasl. C. s. p. Súd bol povinný pri prvom úkone poučiť zamestnanca podľa § 318 C. s. p. v rozsahu rozšírenej poučovacej povinnosti slabšej strany. Konajúci súd žalobcu vhodným spôsobom nepoučil o žalobcových procesných právach a povinnostiach alebo o dôkazných prostriedkoch, ktoré bolo potrebné v konaní predložiť. Žalobcovi nebola poskytnutá zo strany súdu účinná ochrana. Iba čiastočné poučenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 16. októbra 2018 bolo v rozpore s ust. § 319 a 320 C. s. p. Poučovacia povinnosť nebola splnená ani pri doručení vyjadrenia žalovanej k žalobe žalobcovi, ani pred prvým pojednávaním vo veci.

5. Žalovaná navrhla dovolanie žalobcu odmietnuť, v prípade jeho prípustnosti ako nedôvodné zamietnuť. Uviedla, že prípustnosť dovolania v danej veci z § 420 písm. f/ C. s. p. nevyplýva. Ust. § 19 písm. a/ C. s. p. sa na danú vec nevzťahuje. Vec bola prejednaná príslušným súdom, čo konštatoval správne i odvolací súd. Súdny neporušili žiadne žalobcove práva a to aj pokiaľ ide o poučovaciu povinnosť, pričom poukázala na ust. § 160 ods. 3 C. s. p., kedy súd nemá poučovaciu povinnosť voči strane (keď je zastúpená advokátom). Navyše súd prvej inštancie si poučovaciu povinnosť splnil. Táto námietka bola vznesená aj v odvolaní a odvolací súd sa s ňou riadne vysporiadal.

6. Žalobca sa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej zotrval na dovolaní a dôvodoch v ňom uvedených. S názorom žalovanej vo vzťahu k ust. § 160 ods. 3 C. s. p. sa nestotožnil. Napriek predmetnému ustanoveniu súd mal poučovaciu povinnosť voči žalobcovi, ktorú si však nesplnil.

7. Žalovaná vo svojom následnom vyjadrení zotrvala na názore o neprípustnosti, resp. nedôvodnosti žalobcom podaného dovolania.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) strana sporu, v neprospech ktorej bolo nižšími súdmi rozhodnuté, v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C. s. p.) za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu nie je prípustné.

9. Podľa § 419 C. s. p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C. s. p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C. s. p. je dovolacím dôvodom vytýkaná tzv. zmätočnosťná vada (§ 431 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.); v prípade dovolania prípustného podľa § 421 ods. 1 C. s. p. je potom dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ

uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

11. Podľa § 420 C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Žalobca vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f/ C. s. p.

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobcu, že v konaní (pred nižšími súdmi) došlo k ním tvrdenej vade/vadám zmätočnosti.

14. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p. je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania vecí (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017 a 8 Cdo 85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

15. Žalobca (ako slabšia strana sporu) dovolaním namietal, že v konaní nebol poučený podľa § 318 C. s. p. v rozsahu rozšírenej poučovacej povinnosti slabšej strany. Konajúci súd žalobcu vhodným spôsobom nepoučil o žalobcových procesných právach a povinnostiach alebo o dôkazných prostriedkoch, ktoré bolo potrebné v konaní predložiť. Poučovacia povinnosť nebola splnená ani pri doručení vyjadrenia žalovanej k žalobe žalobcovi, ani pred prvým pojednávaním vo veci.

16. Podľa § 318 C. s. p. súd pri prvom procesnom úkone vo vzťahu k zamestnancovi vhodným spôsobom zamestnanca poučí o a/ možnosti zastúpenia, b/ jeho procesných právach a povinnostiach nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, ale poučí ho aj o dôkazoch, ktoré je potrebné predložiť, o možnosti podať návrh na neodkladné opatrenie alebo zabezpečovacie opatrenie a o iných možnostiach potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie jeho práv.

17. Podľa § 160 ods. 1 C. s. p. všeobecná poučovacia povinnosť súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

18. Podľa § 160 ods. 2 C. s. p. súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.

19. Podľa § 160 ods. 3 C. s. p. poučovaciu povinnosť podľa odsekov 1 a 2 súd nemá, ak je a/ stranou

štát, štátny orgán alebo právnická osoba a osoba, ktorá za ňu koná, alebo jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ strana zastúpená advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

20. Cieľom poučovacej povinnosti súdu je to, aby účastník, ktorý si neosvojil procedurálne pravidlá, vedel, aké má v procese práva a povinnosti, aby mohol pred súdom svoje zámery vyjadrovať takým spôsobom, že ním vykonané procesné úkony vyvolajú sledované účinky a aby mohol splniť svoje procesné povinnosti. Do poučovacej povinnosti patrí taká pomoc, aby účastník mohol zákonom ustanoveným spôsobom vyjadriť, čo v konaní sám chce urobiť (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 120/2009).

21. Pre spory v civilnom súdnom konaní je príznačnou prejednaciu zásada, resp. princíp tzv. formálnej pravdy. V kontexte tejto zásady poučovacia povinnosť súdu rešpektuje vo vzťahu k stranám sporu princíp tzv. rovnosti zbraní a reflexiou tohto vzťahu je reštriktívny výklad manudukačnej povinnosti súdu. Ustanovenie § 318 C. s. p. predstavuje odklon od všeobecného chápania poučovacej povinnosti súdu a mohlo by nás viesť ku konštatovaniu o možnom porušení práva na spravodlivý súdny proces, ktorého súčasťou je procesná rovnosť strán sporu v civilnom súdnom konaní. Opak je však pravdou a rozšírená poučovacia povinnosť súdu vo vzťahu k zamestnancovi, ktorý je v prípade individuálneho pracovnoprávneho sporu tzv. slabšou stranou, predstavuje účinný prostriedok zefektívnenia ochrany práv zamestnancov (porov. Števíček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1077 - 1078 s.).

22. Súd nepoučuje strany o procesných právach a povinnostiach v rozsahu uvedenom v C. s. p. (§ 160 ods. 1) a o práve zvoliť si zástupcu alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C. s. p.), ak je stranou štát, štátny orgán alebo právnická osoba a osoba, ktorá za ňu koná, alebo jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je strana zastúpená advokátom, právnickou osobou zriadenou alebo založenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

23. Pokiaľ je splnená na strane strany sporu niektorá z vyššie uvedených podmienok, vychádzame z prejudiciality, že jeho právo na princíp rovnosti zbraní je zachované, nakoľko je tu splnený kvalifikačný predpoklad o vedomosti znalosti procesných práv a povinností. V tomto prípade sa preto manudukačná povinnosť súdu nevyžaduje. Taktiež by bolo nadbytočné poučovať stranu sporu o práve zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci (za splnenia predpokladov podľa § 160 ods. 3 C. s. p.), a to taktiež z dôvodu prítomnosti osobitného kvalifikačného predpokladu. Uvedené neplatí v prípade poučovacej povinnosti v prípade rozhodnutí vo veci samej (§ 220 ods. 1, § 393 ods. 1 C. s. p.). Takéto poučenie bude rozhodnutie obligatórne obsahovať bez ohľadu na to, či strana spĺňa niektorú z podmienok podľa § 160 ods. 3 C. s. p. (tu porovnaj vyššie uvedený komentár k Civilnému sporovému poriadku, 598 - 605 s.).

24. Dovolací súd dospel k záveru, že súd poučovaciu povinnosť voči zamestnancovi nemá, ak je zastúpený advokátom. Hoci ustanovenie § 160 ods. 3 C. s. p. sa vzťahuje na poučovaciu povinnosť podľa § 160 ods. 1 a 2 C. s. p., teleologickým výkladom možno dospieť k záveru, že súd v tomto prípade nemusí poučovať ani podľa § 318 C. s. p.

25. Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že žalobca už pri podaní žaloby (ako aj v priebehu celého konania) bol zastúpený advokátom. Súd prvej inštancie (č. l. 162) zaslal žalobcovi vyjadrenie žalovanej k žalobe podľa § 167 ods. 3 C. s. p., pričom žalobcu poučil len o koncentrácii konania (§ 153 a § 154 C. s. p.). Hoci ide o spor so slabšou stranou, pri zastúpení advokátom súd namietanú poučovaciu povinnosť nemal.

26. Z uvedeného dôvodu preto prípustnosť dovolania z ust. § 420 písm. f/ C. s. p. vyvodiť nemožno.

27. Pokiaľ ide o námietku, že vec bola prejednaná nepríslušným súdom, resp. že vec bola odňatá zákonnej sudkyňi (nakoľko vec bola postúpená na nepríslušný súd), čo zakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. (správne malo byť uvedené § 420 písm. e/ C. s. p.), ani túto dovolací súd nepovažoval za dôvodnú.

28. Právo na zákonného sudcu je zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz predstavuje pre každého účastníka konania (stranu sporu) rovnakú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a sudcovia podľa vopred vybraných zásad (procesných pravidiel). Účel základného práva priznaného podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy sa splní, keď o práve občana rozhodne sudca pridelený na výkon funkcie na súd toho stupňa súdnej moci, ktorý je vecne a miestne príslušný rozhodnúť.

29. V danej veci je nepochybné, že ide o individuálny pracovnoprávny spor (§ 316 C. s. p.), pričom na strane žalobcu vystupuje zamestnanec a na strane žalovanej jeho zamestnávateľ (so sídlom v obvode Krajského súdu v Nitre).

30. Podľa § 23 písm. c/ C. s. p. na konanie v individuálnych pracovnoprávných sporoch a v sporoch z kolektívnych pracovnoprávných vzťahov, štrajku a výluky sú príslušné Okresný súd Topoľčany pre obvod Krajského súdu v Nitre.

31. Podľa § 19 písm. a/ C. s. p. popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode má žalovaný miesto výkonu práce podľa pracovnej zmluvy.

32. Z vyššie citovaných ustanovení C. s. p. vyplýva, že ak vo veci konal a rozhodol Okresný súd Topoľčany, bol kauzálny príslušný, nakoľko žalovaná mala sídlo v obvode Krajského súdu v Nitre (§ 23 písm. c/ v spojení s § 15 ods. 1 C. s. p.). Pokiaľ ide o ustanovenie § 19 písm. a/ C. s. p. je zrejmé, že v danej veci ani neprichádza do úvahy, keď žalovanou je zamestnávateľ, nie zamestnanec.

33. Prípustnosť dovolania teda ani z § 420 písm. e/ C. s. p. vyvodiť nemožno.

34. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. (ako neprípustné) odmietol.

35. Žalovaná bola v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešná (§ 255 ods. 1 C. s. p.) a vznikol jej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovení § 453 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia dovolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

36. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.